

Když svatba je životem

Alina Khairulina

Mít práci, která nás baví a tam, kde se nám líbí, je mnohdy považováno za vyvrcholení našeho životního úsilí. Někomu se to podaří, někomu, bohužel, nikoli. Anna Liebert dnes vlastní svatební firmu v Praze a svou práci miluje. „Dělat zamilované páry šťastné, pořádáním svateb podle jejich představ, je mým životním posláním, svěřuje se v průběhu našeho rozhovoru. Přitom doplňuje, že jí kromě cílevědomosti pomohla i nebeská síla.

Anna Liebert se narodila v malém ruském městečku, které omývá krásná řeka Ural. Vystudovala design ženského oblečení a na praxi nastoupila do svatebního salonu. Její pracovní náplní bylo šití a zdobení šatů pro nevěsty. Tehdy ještě netušila, že ve světě svateb zůstane navždy. Pomalu se začala věnovat i organizování svateb. Nejdříve začala pracovat pro malou firmu a následně pro velkou, a tak se ocitla v centru svatebního businessu.

Anna však toužila po něčem větším a neobvyklém. V té době se začínal rozjíždět projekt nazvaný „Svatba v zahraničí“. Nápad se Anně velmi zalíbil. Firma, ve které pracovala, však její nadšení nesdílela. Říkali jí, že nikdo nebude mít zájem o uspořádání svatby v zahraničí. Annin elán však nepolevil. Rozhodla se zajít informovat, o jaký projekt se vlastně jedná. Seznámila se tak s několika lidmi, kteří organizovali – zpravidla pro rusky mluvící občany – svatby v České republice. Následně se zajela do České republiky na jednu svatbu také podívat.

Vzpomíná, že když přijela do Prahy, byla to láska na první pohled. Cítila se tady jako doma. Když se procházela po městě, měla dokonce pocit, že už tady někdy byla nebo že to všechno už viděla ve snu... „Bylo to takové prapodivné déjà vu“, přiznává.

Annu překvapilo, že všechny ty firmy, pracující s turisty, které doposud poznala, organizovaly svatby hůř, než ona v Jekatěrinburgu. „Tady je přitom všechno tak krásné. Mělo by být snadné uspořádat kouzelnou svatbu. Ale ty firmy se zjevně snažily zorganizovat pokud

možno co nejvíce svateb v co nejkratší době. S tímto přístupem však není možné připravit pro svatebčany něco nezapomenutelně nádherného“.

Anna se vrátila do Ruska, ale každý den nepřestávala snít o Praze. Pochopila, že po tomto hlubokém zážitku už nemůže nadále zůstat v Jekatěrinburgu. Všem sdělila, že odjíždí, koupila si jízdenku do nového života. Vyřídila si turistické vízum do Prahy a s 80 eury v kapse se vypravila na letiště.

„Má cesta byla plná překvapení. Na letišti mi nejprve řekli, že z důvodu nějakého technického problému byly prodány dvě letenky na jedno místo. Nabídli mi tedy místo v business třídě. Tím ale příjemná překvapení neskončila. Sedla jsem si vedle ženy, se kterou jsem se ihned po startu letadla dala do řeči. Let trval čtyři hodiny. Padly jsme si do noty, a tak se mi svěřila se svým životním příběhem. Sdělila mi také, že má v Praze byt, který po dobu jejího pobytu ve Španělsku bude prázdný. Nabídla mi tedy bydlení u ní a zdarma“.

Po příjezdu do České republiky Anna změnila své turistické vízum za studentské a začala hledat práci. Myslela si, že to bude lehké. Měla bohaté zkušenosti ze světa svateb. Všude jí ale řekli, že buď nemají volné místo, nebo že jí nechtějí.

„Měla jsem strašnou chuť pracovat. Bylo to na mně vidět. Čišela ze mě energie. Asi více než potřebovali. Někteří mi dokonce řekli, že mě nechtějí, protože vědí, že si brzy otevřu vlastní firmu. Ale já jsem v té době po vlastní firmě netoužila. Chtěla jsem prostě pracovat a vydělat si nějaké peníze. Neměla jsem co jíst“.

Počáteční peripetie s českým trhem práce však Annu neodradily ani od Prahy ani od práce ve firmě pořádající svatby. Naopak ji vyburcovaly k zintenzivnění jejího úsilí.

Mezitím dostala Anna několik dopisů od známých z Ruska. Napsali jí, že by rádi prožili jejich svatební den v Praze a ptali se jí, jestli by jim nemohla svatbu zorganizovat. Po chvíli přemýšlení Anna pochopila, že přišel čas otevřít si vlastní firmu.

V roce 2009 vstoupila na trh Annina svatební agentura nesoucí název Honey Wedding.

„Neděláme hodně svateb. Děláme jich málo, ale za to kvalitně. Obvykle potřebujeme tak rok na organizaci jedné svatby. Našimi klienti jsou většinou občané Ruska a Kazachstánu, ale nedávno jsme rovněž pořádali svatbu pro italský pár. Má práce mě opravdu hodně baví. Jsem šťastná, že takovou práci mám“.

Na jaře se Anna také vdala. Její svatbu zorganizovali manažeři její vlastní firmy. „Všechno udělali výborně! Avšak úplně zapomenout na organizaci svatby se mi nepodařilo. Jak bych také mohla, svatby jsou mým životem“.